

— for og til Medlemmer af vedkommende Forening. Bemyndigelsen er altsaa knyttet til Foreninger, hvis Hovedformaal er at fremme Landbruget, ikke til Foreninger, der er dannede for at holde Auktioner, og det maa heller ikke være Foreninger, som er saa let tilgængelige for enhver, at de Auktioner, de holder, i Virkeligheden er offentlige.

Under Sagens Behandling i det nævnte ille Udvalg har jeg fra Haandværkets Repræsentanter faaet en Henvendelse om, at de maatte faa Lejlighed til at udtale sig om et Forslag til Lov om Ordning af Auktionsvæsenet, men da det foreliggende Lovforslag ikke tilsigter en almindelig Ordning af Auktionsvæsenet, men kun at give Regler for Auktioner, som udelukkende vedrører Landbruget, har der ikke været Anledning til at forhandle med Haandværket og Industrien angaaende denne Sag.

Jeg skal nu anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling. Af Hensyn til de mange Processer, som føres omkring i Landet, og som det er vanskeligt at holde uafgjorte i længere Tid, vil det være ønskeligt, at denne Sag nyder forholdsvis hurtig Fremme her paa Rigsdagen. Det vilde være meget heldigt, om Lovforslaget kunde være ophøjet til Lov inden Jul, thi i saa Fald vilde det, tror jeg, være forsvarligt at lade de anlagte Processer bortfalde og lade Foreningerne, i hvert Fald i de fleste Tilfælde, slippe for at betale de Gebyrer, som er dem afkrævede, og som nu indkræves for Domstolene, saa at der kunde blive fuldkommen Fred i disse Forhold. Det er sikkert meget ønskeligt, at der kommer rolige Tilstande paa dette Omraade.

Endelig skal jeg have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Motorkøretøjer*. Dette Lovforslag er det femte i Rækken af Forslag til Revision af Love om Motorkøretøjer, som vi har haft i de sidste 10 Aar. Under disse Revisioner er efterhaanden Grundtrækkene i Lovene blevet fæstnet saaledes, at det kun er smaa Ændringer, der nu foreslaas ved Revisionen. Her foreslaas, at smaa Motorvogne, som vejer under 700 kg, skal have Lov til at køre frit ogsaa paa Biveje, og ligeledes, at Vogne, som vejer mellem 700 og 1,500 kg, skal kunne køre paa Biveje, medmindre vedkommende Sogneraad ved Opslag ved Vejene forbyder saadan Kørsel. Medens man nu maa søge Sogneraadets Tilladelse til at køre paa Biveje, stilles

der altsaa herved Forslag om, at disse Vogne under 1,500 kg skal have Lov til at køre paa Vejene, medmindre Sogneraadene forbyder det. Endvidere ophæves Forbudet mod Natkørsel, forsaavidt der ikke er truffet Bestemmelse om Forbud med særlig Grund i enkelte Tilfælde, og for at vejfarende kan have større Sikkerhed, foreslaas det, at Hestekøretøjer om Natten ved Kørsel paa Landevejene, altsaa ikke ved Markkørsel, skal være forsynede enten med en Lygte ved Vognstangen eller Hesten eller med en Lygte paa hver Side af Vognen. Endvidere foreslaas der nogen Forhøjelse af Skatten paa de større Automobileer, som kan regnes for at være Luksusvogne, og nye Regler for Fordelingen af Skatten mellem Stat og Kommune, saa at Staten ikke faar mere, end man maa antage vil medgaa som Vederlag for at opkræve Skatten, medens Resten fordeles mellem Amtskommunerne efter Regler, som ligeledes er nærmere fastsatte i Lovforslaget, og som gaar ud paa at fordele Skatten mellem Amtskommunerne i Forhold til det Slid paa Amternes Veje, som kan antages at finde Sted. Jeg skal anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Dernæst har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de af ham i Dag anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 12. Maj 1916 om Bidrag af Skibsfarten til Landets nødvendige Tilførsler*, som jeg skal have den Ære at fremsætte for dette høje Ting, gaar kun ud paa at forlænge Loven uforandret for 1 Maaned, nemlig Januar Maaned 1917. Naar jeg ikke kan fremsætte et Forslag om en varigere Forlængelse med de fornødne Ændringer i Loven, er det, fordi Forberedelserne til Lovens Fornyelse paa Grund af Forholdene ikke vil kunne tilendebringes nu. Jeg skal herom kun sige, at de stigende og meget alvorlige Vanskeligheder vedrørende Spørgsmaalet om den Tonnage, som overhovedet er til Disposition for Landets Tilførsler, gør det nødvendigt, at dette Spørgsmaal underkastes en nøje Overvejelse og Undersøgelse i Forbindelse med Loven om Bidrag af Skibsfarten; og for at der ikke, inden disse Overvejelser angaaende dette saare vanskelige og alvorlige Spørgsmaal tilendebringes, skal være et Tidsrum, hvori den